

ת"פ 54848/11/16 - מדינת ישראל נגד אביב גליה, אלעד סיינה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 54848-11-16 מדינת ישראל נ' גליה ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

1. אביב גליה
2. אלעד סיינה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צליל משיח

הנאשם 2 בעצמו

ב"כ הנאשם 2 עו"ד רחלי גססה

גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשלושה אישומים שעניינם עבירות רכוש שבוצעו ביום 16.11.16 בשעה 18:30 לערך.

באישומים הראשון והשני הורשעו הנאשם 2 ביחד עם הנאשם 1 (להלן: "הנאשמים") בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), גניבה מרכב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 413 ד' (א) + 29 לחוק וחבלה במזיד ברכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413 ה' + 29 לחוק.

הנאשמים ניפצו את חלון הרכבים ונטלו מרכב אחד תיק ומהרכב האחר שקית שהכילה בגדים וחפצים.

באישום השלישי הורשעו הנאשמים בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413 ו' סיפא + סעיף 29 לחוק וחבלה במזיד ברכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 413 ה' + 29 לחוק.

תסקיר שירות המבחן

2. מתסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") עולה כי זה סיים 11 שנות לימוד, לא התגייס לשירות צבאי ועבד בעבודות מזדמנות עד ליולי 2018, אז החל לעבוד כסדרן סחורה בסופר. מהתסקיר עולה, כי הנאשם מתרועע לאורך השנים בחברה שולית אף שלדבריו הוא הפחית בקשרים אלה לאחרונה. הוריו גרושים, אמו מתגוררת בדיר ציבורי בצפיפות קשה והנאשם מתגורר עם סבתו. הנאשם גדל בבית במצב סוציו-אקונומי מורכב כשברקע אמו עסוקה בקשיי הישרדות ואינה פנויה לצרכיו ולכן לא היוותה גורם מכון ומציב גבולות עבורו. אמו מגלה מודעות לנזקקותו להכוונה במישורי חיי השונים, ותומכת בגרסת בנה כי לא ביצע את המיוחס לו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם התקשה לבחון את דפוסי הבעייתיים ועל כן סבר שירות המבחן, כי הנאשם ממקד מעורבותו בפלילים בגורמים חיצוניים. בגורמי סיכוי התייחס שירות המבחן לשיתוף הפעולה של הנאשם להגעתו לפגישות, שיתוף בקורותיו, התגייסות אמו וההבנה שהיא מגלה לסיכון במצבו, תעסוקתו בחודשים האחרונים והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצוי בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ונוכח שלילת נזקקות טיפולית מצא שלא נוצר פתח להמשך מעורבותו ועל כן נמצא מהמלצה בעניינו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.11.18 עלה, כי הנאשם הביע את הסכמתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות ואף נמצא מתאים לכך.

מחוות הדעת עולה כי לעת הזו הנאשם אינו עובד.

טיעוני הצדדים בתמצית

4. ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית - גבוהה. מדובר בשלושה אירועים של ניפוץ חלון רכב, אשר גרם נזק לשלושה מתלוננים שונים ואף בוצעה גניבה בשניים מהרכבים. לפיכך ביקשה לקבוע, כי מתחם הענישה לכל אישום הוא מ- 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נוכח העדר עבר פלילי, נסיבות חיי של הנאשם, תסקיר שלילי, הסיכון להישנות המעשים וסירובו למעורבות טיפולית, עתרה למקם את עונשו של הנאשם "מעט מתחת לחלק הבינוני של כל מתחם". בסך הכל ביקשה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בגין עבירות רכוש מסוג פשע ועוון, פיצוי למתלוננים וקנס.

5. ב"כ הנאשם ביקש לראות בכל האישומים כאירוע אחד. מדובר במעשים שבוצעו לפני כשנתיים ומאז לא הסתבך הנאשם בפלילים. בתסקיר שירות המבחן ניתן למצוא גם היבטים חיוביים כמו העובדה שהנאשם עובד ושיתף פעולה עם שירות המבחן. אף שהנאשם התרועע בחברה שולית, מדובר בהסתבכותו הראשונה. העבירה בוצעה על רקע קשרי הנאשם עם חברה שולית, ממנה הוא עושה מאמצים להתנתק. חרף חבירתו לחברה שולית והמצב הסוציו אקונומי הקשה ממנו הגיע הנאשם, הרי שלא הסתבך עם החוק עד עתה. הנאשם נעדר

עבר פלילי ולא נפתחו תיקים נוספים כנגדו. בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

קביעת מתחם אחד או מספר מתחמים

6. ב"כ הצדדים נחלקו בשאלה האם יש לקבוע מתחם לכל אישום או שמא יש לראות בכל האישומים כאירוע אחד ולכן לקבוע מתחם ענישה אחד. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם לכל אישום ואילו ההגנה ביקשה לראות בכל המעשים שבכתב האישום כאירוע אחד ולקבוע מתחם אחד לכל העבירות.

7. בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, (29.10.14) נקבע מבחן הקשר ההדוק לפיו: "אירוע אחד" יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים" (סעיף 27).

עוד נקבע בפסק הדין הנ"ל, כך:

"בית משפט זה יצר במרוצת השנים הבחנה בין "מעשה אחד", שמקים מספר עבירות אך בצידו עונש אחד, לבין "מספר מעשים", שמקימים מספר עבירות ומצדיקים הטלת מספר עונשים. במרוצת השנים התפתחו שני מבחנים עיקריים לצורך הכרעה בשאלה דנן:

האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוגה בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים. בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר נפגעים ממעשה אלימות או מעבירות מין יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמירה על שלום גופו, אשר מטה את הכף לטובת "פיצול" המעשים והעונשים" (פסקה 24).

עסקינן במבחני עזר, כך ש"... בסופו של דבר על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו ומאפייניו, ואין בנמצא מבחן כולל וגורף שנותן מענה לכל סוגי המקרים" (פסקה 24).

8. ברע"פ 4687/15 פלג נגד מדינת ישראל, (13.8.15), דחה בית המשפט העליון את הטענה, כי יש לסווג את כל האירועים בכתב האישום, בעבירות סמים, כאירוע אחד לצורך גזירת הדין:

"טענת המבקש כי יש לסווג את כל המעשים המפורטים בכתב האישום כאירוע אחד היא מרחיקת לכת ואינה מתיישבת עם מבחן הקשר ההדוק....לפי מבחן זה עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו אירוע אחד, וברגיל, יש לבחון האם נמצאה בין הפעולות "סמיכות זמנים" ואם הפעולות הן "חלק מאותה תוכנית עבריינית".... קביעה, כי כל האישומים וכל המכירות הם בגדר אירוע אחד- היא מקלה מדי,

וכאמור, איננה מתיישבת עם הפסיקה. לעומת זאת, החל מהאישום השני, כל אחד מן האישומים מתייחס למכירה ללקוח אחר במסגרת זמנים קצרה ומתוחמת, כחלק מאותה תכנית עבריינית כללית, ועל כן סבורני כי ראוי היה לקבוע כי כל אישום מהווה אירוע" (סעיף 9).

9. בע"פ (מרכז) 25183-10-16 **טומשצ'וק נ' מדינת ישראל** (1.1.17) קבע בית המשפט בקשר לעבירות התפרצות לדירה ששתיים מהן בוצעו באותו יום, כי יש לקבוע מתחם לכל אירוע התפרצות בנפרד "גם אם בוצעו בסמיכות זמנים ובדירות סמוכות זו לזו, שכן כל בעל דירה עומד בפני עצמו והנזקים שנגרמו לו הם נזקיו הן מבחינת הפגיעה הרכושית והן מבחינת הפגיעה בביטחון האישי ובזכות לפרטיות שאותן הפר המערער בצורה משמעותית" (עמ' 5).

10. בעניינינו, עסקין בשלושה מעשי התפרצות לשלושה כלי רכב שונים שחנו בסמיכות ובוצעו בטווח זמנים קצר מאוד, בסביבות השעה 18:30. אף שמדובר בשלושה קורבנות שונים והיה ביכולתם של הנאשמים להפסיק בין פריצה אחת לאחרת, הרי שניתן לראות במעשים כולם תכנית עבריינית אחת.

בנסיבות אלה ועל פי המבחנים שנקבעו בעניין פלג אני סבורה שבמכלול נסיבות ביצוע המעשים יש לראות בהם כאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במעשיו פגע הנאשם **בערך החברתי המוגן** של הגנה על רכושם וקניינם של המתלוננים. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוען, הקושי לתפוס את מבצעייהן, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן** מובילה למסקנה, כי זו הינה במידה בינונית. הנאשם ביחד עם אחר פרצו לשלושה כלי רכב לאחר שניפצו את חלון הרכב ובשניים מכלי הרכב אף נטלו תיק ושקית שהכילו רכוש.

14. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, הרי שהנאשמים הגיעו לאזור חנייה הקרוב למכללת פרס הנמצאת במקום ובתוך זמן קצר פרצו לשלוש מכוניות, כאשר נגרם נזק לשלושתם ומשניים מהם אף ניטל רכוש, שנמצא בסמוך והוחזר לבעליו.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מנעד עונשים רחב החל ממאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת (ראו למשל עפ"ג 2738-08-14 **מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום** (27.08.14), ת"פ 6706-01-13 **מדינת ישראל נ' מגארי** (10.11.14), ת"פ 51619-03-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' מנטלוט** (09.06.15), ת"פ 52100-05-14 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' אחמד עבד אל האדי** (06.09.15), ת"פ 2217-05-11 **מדינת ישראל נ' אבו כשכ** (31.05.12)).

16. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 24, רווק, נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. תסקיר שירות המבחן מגולל את הנסיבות המשפחתיות הקשות בהן גדל, נסיבות משפחתיות בהן לא חל שיפור גם כיום בשים לב לתנאים בהם חיים אמו ויתר בני משפחתו. לנאשם סביבה תומכת בדמות אמו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, וסבתו שמספקת לו קורת גג. הנאשם שלל נזקקות טיפולית חרף התרשמות שירות המבחן.

מדובר בנאשם צעיר ואין ספק שעונש מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, יפגע בו, במיוחד שלא ריצה מאסר לפני כן.

חלפו שנתיים ממועד ביצוע העבירות והנאשם לא ביצע עבירות נוספות.

19. כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות הנאשם אינו עובד כיום.

20. באיזון בין השיקולים השונים, ובעיקר בשים לב לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וזו הפעם הראשונה בה יוטל עליו עונש מאסר, אני סבורה שיש למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם ולגזור עליו עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות לתקופה המקסימלית לצד רכיבים נלווים.

מתחם הקנס והפיצוי

21. בהתאם לסעיף 40' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40'ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס

ההולם."

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** (28.2.12)).

22. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם מעבר לתמונה הכללית שפורטה בתסקיר שירות המבחן בנוגע למצב הסוציו-אקונומי הקשה של משפחתו.

23. עסקינן בעבירות שבוצעו לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננים בגין נזקיהם.

24. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

25. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננים על פני השתת קנס, כך שהקנס שיוטל על הנאשם יהיה בשיעור סמלי.

משכך איני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בין 3,000 ₪ ל- 6,000 ₪.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו במרכז אבחון ושיקום ברחובות במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך 8 שעות מדי יום.

על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות, ביום 31.1.19 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.1.19.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 15.1.19.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.